
Vzpomínám na Petra Ebena

Vzpomínám na Petra Ebena

DENÍKY BOHEMIA

Když jsem v roce 1963 nastupovala do prvního ročníku na katedře dějin hudby při Filozofické fakultě Univerzity Karlovy, cítili jsme všichni uctivou bázeň před jmény Petr Eben a Vladimír Sommer, která byla v našem hudebním světě pojmem. Petr Eben ve vztahu k nám dodával od samého počátku přirozenému odstupu respektovaného učitele prvky laskavé lidskosti bez sebemenšího náznaku povýšenosti. Důkazem tohoto přístupu k nám byla jeho důkladná příprava na všechny přednášky a cvičení, jež byly vždy živé, podnětné a nesly se v uvolněném duchu. Naše nezmary při zkouškách hodnotil spravedlivě. Nikdy nechybělo povzbuzení a ochota ke konzultaci, často až zahanbující, když jsme zanedbali přípravu.

V pozdějších ročnících neodmítal naše pozvání na neformální studentské večírky, plné inspirativního muzicírování při klavíru. Nejvíce jsme se těšili na jeho improvizaci schopnosti, kdy nás na melodii lidové písně provedl různými hudebními styly až do nejjemnějších nuancí osobitého kompozičního projevu skladatelů. Měl smysl pro laskavý humor a pochopení pro naše osobní problémy s jemnou a nevtíravou empatií. V univerzitní hierarchii stál ovšem přes vrcholnou profesionalitu v 60. letech pouze na postu odborného asistenta, což mělo politické pozadí také v tom, že neskrýval, ale ani nevnucoval svou hlubokou křesťanskou víru. Jeho stopa vnitřní opravdovosti se v hudebním světě nevytratí a krásné vzpomínky na setkání zůstávají. Moc Petru Ebenovi za všechna obdarování děkuji.